

Remarcabila marturie unui calugar budist din Myanmar (Birmania) care se intoarce complet schimbat

Povestita de Athet Pyan Shinthaw Paulu

Introducere: In 1998, un calugar budist a murit. Dupa cateva zile se tinea programul funerar, la care el era pregatit sa fie incinerat. Mirosul dovedea cu siguranta ca trupul incepuse sa se descompuna- era decedat foarte clar. Sute de calugari si rude ale mortului participau la programul funerar. Chiar in momentul in care vroiau sa dea foc trupului, mortul s-a ridicat. Intamplarea a socat intreaga regiune. Peste 300 de calugari au devenit crestini si au inceput sa studieze Biblia. Aceasta poveste este o traducere a unei marturii a unui om a carui viata s-a schimbat radical. Diferite persoane reactioneaza diferit cand aud aceasta poveste. Unii sunt inspirati, unii sceptici, unii rad si batjocoresc, in timp ce altii sunt umpluti de manie si suparare, convinsi ca acestea sunt aiureli spuse de un om nebun sau un plan facut cu inselaciune. Unii crestini s-au opus pur si simplu povestirii pentru ca evenimentele radicale si miraculoase descrise aici nu se potrivesc imaginii lor slabe a unui Dumnezeu atotputernic.

Am primit aceasta poveste de la mai multi lideri ai bisericii din Birmania, care ne-au impartasit-o. Acesti lideri s-au uitat peste aceasta poveste si nu au gasit nimic nepotrivit. Am fost intr-un gand sa raspandim aceasta marturie. Nu facem acest lucru pentru castig financiar sau cu o motivatie de auto-promovare. Vrem doar sa lasam aceasta marturie sa vorbeasca de la sine, si invatam crestinii credinciosi sa judece si sa o acordeze cu Scripturile. Daca Dumnezeu intentioneaza sa foloseasca orice parte a acestei marturii sa isi incurajeze poporul, atunci ne rugam Duhului Sfiant sa lucreze in inimile cititorilor prin aceasta modalitate.

Unii oameni au spus ca ei cred ca de fapt acest calugar nu a murit niciodata, ci doar a intrat intr-o stare de inconstienta, si toate lucrurile pe care le-a vazut si auzit nu sunt decat parti ale unei halucinatii cauzate de febra. Orice crezi, simplul fapt ramane ca evenimentele acestei povestiri au schimbat complet viata acestui om, si ca viata acestuia a luat o intorsatura de 180 de grade in urma urmatoarelor evenimente. El ne-a spus toate acestea cu frica si indrazneala, in ciuda riscului pe care si-l asuma, inclusiv inchisoarea. A fost nesocotit de rudele sale, prieteni si colegi si a infruntat amenintarile cu moartea, pentru neacceptarea de a compromite mesajul sau. Ce l-a motivat pe acest om sa risce totul? Fie ca vom crede ceea ce a spus, fie ca nu, povestea lui merita ascultata si gandita. In vestul sarcastic, multi oamenii cer dovezi puternice ale acestor lucruri, dovezi care s-ar ridica intr-un tribunal de justitie. Noi putem garanta absolut, fara indoiala, ca toate aceste lucruri s-au intamplat? Nu, nu putem. Insa simtim sa repetam povestea acestui om redata in propriile cuvinte, astfel incat cititorii sa judece singuri.

Anii de tinerețe

Buna!! Numele meu este Athet Pyan Shinthaw Paulu. Provin din Myanmar. As dori sa va impartasesc marturia a ceea ce mi s-a intamplat, dar pentru inceput as dori sa va dau cateva informatii despre viata mea.

M-am nascut in 1958 in orasul Bogale, in zona Deltei Irrawaddy, din sudul Myanmarului (odinioara Birmania). Parintii mei, care erau budisti cucernici ca majoritatea populatiei din Myanmar m-au numit Thitpin (care inseamna „ copac” in limba engleza). In locul in care traiam viata era foarte simpla. La varsta de 13 ani am parasit scoala si am inceput sa lucrez pe o barca de pescuit. Prindeam pesti si uneori creveti din numeroasele rauri si fluxuri din zona Irrawaddy. La varsta de 16 ani am ajuns conducatorul barcii. In vremea aceea locuiam in insula Upper Mainmahlagyon (Mainmahlagyon inseamna „ Insula femeii frumoase”), pozitionata in nordul Bogale-ului unde m-am nascut. Acest loc este la aproximativ 100 de mile de sud-vestul Yagonului (Ragoonului), capitala natiunii.

Intr-o zi, pe cand aveam 17 ani, am prins in plase un numar mare de pesti. Din cauza multimei de pesti, un crocodil mare ne-a atacat. A urmarit barca si incerca sa ne atace. Eram inspaimantati si am inceput sa vaslim frenetic barcile, pana spre malul raului cat de repede am putut. Crocodilul ne-a urmarit si ne-a distrus barca cu coada lui. Desi nimeni nu a murit in acest incident, atacul lui mi-a influentat foarte mult viata. N-am mai vrut deloc pesti. Barca noastra s-a scufundat datorita atacului acestui crocodil. A trebuit sa ne intoarcem acasa in noaptea aceea pe o barca de pasageri.

Nu dupa mult timp, sefii tatalui meu l-au transferat pe tata in orasul Yangon (odinioara Rangoon). La varsta de 18 ani am fost trimis la o manastire budista sa fiu un calugar novice. Majoritatea parintilor din Myanmar au incercat sa-si trimita copiii la acea manastire budista, cel putin pentru o vreme, deoarece vedeau aceast lucru ca o onoare sa ai un fiu care sa slujeasca in acest mod. Respectam acest obicei de mai bine de sute de ani.

Un discipol zelos al lui Buddha

Cand am implinit 19 ani si 3 luni (in 1977), am devenit un calugar obisnuit. Calugarul senior al manastirii, mi-a dat un nume budist nou, ceea ce este traditional in aceasta tara. Acum eram numit U Nata Pannita Ashinthuriya. Cand devii calugar nu-ti mai poti folosi numele de la nastere, dat de parintii tai. Numele manastirii unde traiam era Mandalay Kyaikasan Kyaing. Seniorul calugarilor se numea U Zadira Kyar Ni Kan Sayadaw. Era cel mai faimos calugar budist din Myanmar la vremea aceea. Toti il cunosteau cine este. Era foarte onorat de oameni, si respectat ca un profesor extraordinar. Am spus „ era” pentru ca in 1983 a murit brusc implicat intr-un fatal accident de masina. Moartea lui a socat pe toata lumea. La vremea aceea era calugar de sase ani.

Am incercat din greu sa fiu cel mai bun calugar, urmand preceptele budismului. La un moment dat m-am mutat intr-un cimitir in care am trait si meditat continuu. Cativa calugari care vroiau sa afle adevarul despre Buddha au facut ce am facut si eu. Unii s-au mutat in paduri unde duceau o viata de abnegatie si saracie. Am incercat sa-mi alung gandurile si dorintele egoiste, sa scap de boala si de suferinta, si sa scap de lumea aceasta. La cimitir nu-mi era frica de fantome. Am incercat sa obtin acea pace interioara si incredere de sine asa incat daca un tantar ar fi aterizat pe mana mea l-as fi lasat sa ma muste in loc sa-l indepartez.

Ani de zile am incercat sa fiu cel mai bun calugar si sa nu daunez oamenilor. Am studiat toate invataturile lui Buddha asemeni stramosilor mei. Viata mea a continuat ca fiind calugar, pana cand m-am imbolnavit foarte grav. Pe atunci eram in Mandalay si a fost necesar sa fiu transportat la un spital pentru tratament. Doctorii mi-au facut niste teste si mi-au spus ca eram bolnav de malarie si de friguri galbene in acelasi timp. Doctorii mi-au spus ca nu mai am nici o sansa sa ma refac si ca trebuie sa ma pregatesc sa mor.

Aceasta este o scurta descriere a trecutului meu. Acum as dori sa va spun cateva dintre remarcabilele lucruri ce mi s-au intamplat dupa aceea...

O viziune care mi-a schimbat viata pentru todeauna

Dupa ce am fost scos din spital, m-am intors la manastire unde ceilalti calugari mi-au purtat de grija. Slabeam tot mai mult si tot mai mult, apoi am cazut intr-o stare de inconstienta. Am realizat mai apoi ca am fost mort timp de trei zile. Trupul meu era putrezit si lovit de moarte, iar inima refuza sa mai bata. Trupul meu era pregatit pentru imbalsamare si era trecut prin ritualuri de purificare budiste.

Desi am murit fata de trupul meu, imi amintesc ca mintea mea si constiinta imi erau in alerta deplina. Eram intr-o furtuna foarte, foarte puternica. Un vant imens a turtit tot peisajul incat nu a mai ramas nici un copac sau altceva, doar o campie plata. Pentru o vreme am mers foarte repede de-a lungul acestei campii. Nu mai erau alte persoane, eram doar eu singur. Dupa o vreme am trecut un rau. Pe cealalta parte a raului am vazut un lac de foc ingrozitor. In budism nu avem nici un concept asemanator acestui loc. La inceput eram confuz si nu credeam ca sunt in lad, pana l-am intalnit pe Yama, regale ladului (Yama este numele atribuit regelui ladului in numeroase culturi din Asia). Fata lui era precum a unui leu, trupul lui era precum al unui leu, insa picioarele lui erau asemanatoare unui naga(spirit de sarpe). Avea un numar de coarne pe capul sau. Fata sa era infricosatoare, si eram extrem de speriat. Tremurand, l-am intrebat care ii este numele. El mi-a raspuns " Eu sunt regele ladului, Distrugatorul."

Ingrozitorul lac de foc

Regele ladului mi-a spus sa privesc inaintea mea lacul de foc. Am privit si inaintea mea am vazut hainele colorate de sofran pe care calugarii budisti le poarta in Mynmar. Am privit mai indeaproape si am vazut capul ras al unui om. Cand m-am uitat la fata omului am observat ca este U Zadila Kyar Ni Kan Sayadaw(faimosul calugar budist care a murit intr-un accident de masina in 1983). L-am intrebat pe regele ladului de ce fostul calugar era inchis in acest lac de tortura. Am zis " De ce este el in acest lac de foc? Era un profesor foarte bun. Avea chiar o banda de predare pe casete numita " Esti om sau caine?", care a ajutat mii de oameni sa inteleaga ca se merita mai mult sa fii om decat animal. " Regele ladului mi-a raspuns " Da, era un profesor bun dar nu a crezut in Isus Cristos. Acesta este motivul pentru care este in lad."

Mi s-a spus sa privesc o alta persoana care era in foc. Am vazut un barbat cu parul foarte lung, infasurat in partea stanga a capului. L-am intrebat pe regele ladului " Cine este acest om?" El mi-a raspuns " Acesta este omul pe care il laudati: Gautama (Buddha)." Eram foarte suparat sa-l vad pe Guatama in lad. Am protestat " Guatama a avut etica buna si caracterul moral bun, de ce sufera el in acest lac de foc?" Regele ladului mi-a raspuns " Nu conteaza cat de bun a fost. El este in locul acesta pentru ca nu a crezut in Dumnezeu Etern."

Am vazut un alt om care parea ca poarta o uniforma de soldat. Avea o arma mare pe piept. Am intrebat " Cine este acest om?" Regele ladului mi-a zis " Acesta este Aung San, liderul revolutionar din Mynmar." Mi s-a spus " Acest Aung San este aici pentru ca el a persecutat si omorat crestini, dar cel mai important lucru, pentru ca nu a crezut in Isus Cristos." In Mynmar oamenii au o zicala " Soldatii nu mor niciodata, ci continua sa traiasca." Mi s-a spus ca si legiunile ladului au o zicala "Soldatii nu mor niciodata, dar continua sa mearga in lad pentru totdeauna. "

M-am uitat si am vazut un alt om in lacul de foc. Era foarte inalt si era imbracat intr-o armura de militar. Tinea deasemenea o sabia si un scut. Acest om avea o rana pe frunte. Acest om era mai inalt decat oricare alt om pe care eu il vazusem. Avea de sase ori lungimea dintre coatele unui om si tipul de degete atunci cand isi intinde mana, si pe deasupra deschiderea degetelor unui om atunci cand isi intinde mana. Regele ladului mi-a spus " Numele acestui barbat este Goliat. El se afla in locul acesta pentru ca a blestemat numele Dumnezeului Etern si pe slujitorul Sau David." Eram confuz pentru ca nu stiam nici cine este Goliat nici cine este David. Regele ladului mi-a zis " Goliat este amintit in Biblie. Acum nu stii cine este, dar dupa ce vei deveni crestin vei sti."

Am fost luat intr-un loc unde si bogatii si saracii se pregateau sa manance. Am intrebat " Cine le pregateste mancarea sa manance?" Regele ladului mi-a raspuns " Saracii trebuie sa-si prepare propria mancare, dar bogatii au pe altii care le gatesc." Cand mancarea le-a fost pregatita bogatilor, acestia s-au asezat sa manance. Cum au inceput sa manance, un fum gros a venit. Bogatii mancau cat de repede puteau, pentru a-si usura

constiinta. Luptau sa respire datorita fumului. Trebuia sa manance pentru ca erau inspaimantati ca-si vor pierde banii. Banii lor le erau dumnezeul lor.

O alta capetenie a ladului a venit la mine. Am vazut deasemenea o fiinta care lucra pentru alimentarea focului sub lacul de foc, pus pentru a mentine lacul fierbinte. Aceasta fiinta m-a intrebat "Intri si tu in lacul de foc?" I-am raspuns "Nu! Sunt aici doar pentru a observa!" Infatisarea acestei fiinte era inspaimantatoare. Avea zece coarne pe cap si o sulita in mana care avea sapte lame care porneau din maner. Creatura mi-a raspuns "Ai dreptate. Esti aici doar pentru a observa. Nu pot gasi numele tau aici." Acesta mi-a spus "Acum trebuie sa te intorci pe drumul de pe care ai venit. Mi-a aratat campia plata pe care mersesem mai inainte sa vin la lacul de foc."

Drumul deciziei

Am mers multa vreme, incat orbeam. Era fierbinte si o durere ingrozitoare. In final, dup ace am mers timp de trei ore, am ajuns pe un drum alb. Am mers de-a lungul acestui drum pana am ajuns la o raspantie. Partea stanga a acestui drum era larga. Spre partea dreapta incepea un drum stramt. La raspantie era un semn de orientare, iar drumul din stanga era pentru cei care nu credeau in Isus Cristos. Drumul stramt din dreapta era pentru cei care credeau in Isus.

Eram curios unde duce drumul cel mare din stanga, deci am inceput sa merg pe el. Acolo erau doi oameni care mergeau la aproximativ 300 de metri inaintea mea. Am incercat sa-l ajung din urma, ca sa pot merge cu ei, insa cat de mult as fi incercat nu-l puteam ajunge, deci m-am intors si m-am indreptat spre raspantia drumului. Am continuat sa privesc cei doi oameni care se indepartau de mine. Cand au ajuns la capatul drumului, brusc au fost injunghiat. Cei doi au inceput sa strige de durere. Au inceput sa strige si mai tare cand au vazut ce li se intampla. Am constatat ca drumul cel mare era foarte periculos pentru cei care alegeau sa-l urmeze.

Privind Cerurile

Am inceput sa merg pe drumul credinciosilor. Dupa aceea am calatorit aproximativ o ora, suprafata drumului s-a transformat in aur pur. Era atat de pur, incat cand am privit in jos mi-am putut vedea reflexia perfect. Apoi am vazut un om stand in fata mea. Purta o imbracaminte alba. Auzeam deasemenea cantece frumoase. O, era atat de frumos si pur! Cantecele erau mai frumoase si mai semnificative decat cele din bisericile de pe pamant. Omul in haina alba mi-a spus sa-l insotesc. L-am intrebat "Cum te numesti?", dar el nu mi-a raspuns. Dupa ce l-am intrebat de sase ori, el mi-a raspuns "Eu sunt cel care tine cheile Cerurilor. Cerul este un loc foarte ,foarte frumos. Tu nu poti merge acolo acum, dar daca il vei urma pe Isus Cristos vei putea merge acolo numai dupa ce ti-ai sfarsit viata pe pamant." Numele acelui om era Petru.

Petru mi-a spus apoi sa stau jos si mi-a aratat locul spre nord. Petru mi-a spus “ Uita-te spre nord si priveste cum Dumnezeu face omul!” L-am vazut pe Dumnezeul Etern de la distanta. Dumnezeu i-a spus unui inger “ Hai sa facem un om.” Ingerul l-a rugat pe Dumnezeu “ Te rog, nu-l fa pe acest om. El va face raul si te va intrista. (in birmeza literara “ Te va face sa-ti intorci fata.”)” Oricum Dumnezeu l-a creat pe om. Dumnezeu a suflat spre om si acesta a prins viata. El i-a dat un nume “ Adam”(budistii nu cred in crearea omului sau a lumii, deci aceasta experienta a avut un impact puternic asupra calugarului).

Trimis inapoi cu un alt nume

Apoi Petru mi-a spus “ Acum ridica-te si du-te inapoi in locul de unde ai venit. Vorbeste oamenilor care ii slujesc lui Buddha si idolilor. Spune-le ca vor merge in Iad daca nu se schimba. Cei care au facut temple si idoli vor merge deasemenea in Iad. Cei care dau daruri calugarilor pentru a-si castiga merite vor merge in Iad. Toti cei care ii lauda pe calugari si ii numesc “ Pra”(titlu demn dat calugarilor) vor merge in Iad. Toti cei care canta si “insufletesc” idolii vor merge in Iad. Toti cei care nu cred in Isus Cristos vor merge in Iad.” Petru mi-a spus sa ma intorc pe pamant si sa marturisesc despre lucrurile pe care le-am vazut. El mi-a spus deasemenea “ Trebuie sa te prezinti cu noul tau nume. De acum te vei numi Athet Pyan Shinthaw Paulu” (Paul cel care a inviat).

Nu am mai vrut sa ma mai intorc. Vroiam sa merg in Cer. Ingerii au deschis o carte. La inceput mi-au cautat numele din copilarie (Thitpin), dar nu l-au gasit. Apoi mi-au cautat numele pe care il promisem ca fiind calugar (U Nata Pannita Ashinthuriya), dar nici acesta nu era scris in carte. Petru a zis “ Numele tau nu este scris aici, trebuie sa te intorci si sa marturisesti budistilor despre Isus.”

M-am intors pe drumul de aur. Din nou auzeam cantecele frumoase, pe care nu le mai auzisem niciodata. Petru m-a insotit pana m-am intors pe pamant. Mi-a aratat o scara care cobora din Rai pana la cer(cerul pe care il vedem). Scara nu ajungea pana la pamant, ci opera in “mijlocul aerului”. Pe scara am vazut multi ingeri, unii urcand iar altii coborand. Ei erau foarte ocupati. L-am intrebat pe Petru “ Cine sunt ei?” Petru mi-a raspuns “ Ei sunt mesagerii lui Dumnezeu. Ei raporteaza in Cer numele tuturor celor care cred in Isus Cristos si a celor care nu cred.” Apoi Petru mi-a spus ca era timpul sa plec.

Este o fantoma

Urmatorul lucru de care am fost constient a fost sunetul plansului. Mi-am auzit propria mama plangand “ O fiul meu, de ce ne-ai parasit?...” Am auzit deasemenea multe alte persoane plangand. Am realizat ca sunt intins intr-o cutie. Am inceput sa ma misc. Mama mea si tatal meu au inceput sa strige “ Este viu! Este viu!” Oamenii care erau mai departe nu i-au crezut pe parintii mei. Apoi mi-am pus mainile pe marginile cutiei si m-am ridicat. Multe persoane s-au ingrozit. Strigau “ Este o fantoma!” si fugeau cat de repede ii tineau picioarele. Cei care nu au fugit erau fara cuvinte si tremurau. Am observant ca stateam

intr-un lichid mirositor si fluide pentru corp, suficiente pentru a umple trei cani si jumătate. Acesta era lichidul care imi iesise din stomac si din organe, in timp ce trupul mi-a fost intins in cosciug. Acesta este motivul pentru care oamenii stiau ca defapt am fost mort. Inauntru cosciugului erau un fel de folie de plastic fixate de lemn. Aceasta folie este pusa pentru a retine lichidele, pentru ca multe corpuri, ca al meu elimina multe lichide.

Am aflat mai tarziu ca mai erau doar cateva secunde si corpul meu ar fi fost ars in foc. In Mynmar oamenii sunt pusi in cosciug, se trage capacul, apoi intregul cosciug este ars. In momentul in care inviasem, parintilor mei le fusese dat sa ma priveasca pentru ultima oara. Peste cateva momente capacul cosciugului avea sa fie ars.

Imediat am incercat sa explic lucrurile pe care le-am vazut si auzit. Oamenii erau mirati. Le-am spus despre omul pe care il vazusem in lacul de foc, si le-am spus ca numai crestinii stiu adevarul, si noi si stramosii nostril i-am inselat timp de mii de ani. Le-am spus ca tot ceea ce credem noi este o minciuna. Oamenii erau mirati pentru ca stiau ce fel de calugar am fost si cat de zelos eram pentru invataturile lui Buddha.

In Mynmar, cand o persoana moare, numele si varsta lui sunt scrise in fata cosciugului. Fusesem déjà inregistrat ca decedat, dar dupa cum vedeti acum sunt viu.

Epilog

De cand " Paul cel inviat" a experimentat povestea alaturata a ramas un martor credincios al lui Isus Cristos. Pastorii din Mynmar ne-au povestit ca el a adus la credinta in Isus sute de calugari. Marturia sa este evident foarte intransigenta. Din aceasta cauza, mesajul sau a ofensat pe multi care nu pot accepta faptul ca este o singura modalitate de a ajunge in Cer, Isus Cristos. In ciuda marilor opozitii, experienta aceasta ii este atat de reala incat nu oscileaza deloc . Dupa multi ani in invelitoarea budismului, ca un implinitor strict al invataturilor budiste, a inceput imediat sa proclame invatatura lui Isus Cristos. Vazand invierea si invataturile sale, multi calugari au parasit credinta in zeii falsi si l-au urmat pe Isus cu toata inima. Inainte de a se imbolnavi si de a muri, el nu avea nici un fel de inclinatie fata de crestinism. Tot ce a invatat in timpul acelor trei zile in adanc erau acum proaspete in mintea lui.

In incercarea de a face pe cat mai multi sa inteleaga mesajul sau, asociatia moderna,, Lazar,, a inceput sa distribuie casete video si audio cu povestea lui pe ea. Politia si autoritatile budiste din Mynmar au facut tot posibilul sa stranga toate aceste marturii sa le distruga. Marturia pe care ati citit-o adineaori este o traducere din acele casete. Va spunem ca pentru un cetatean din Mynmar este foarte periculos sa aiba in posesia sa una dintre aceste casete.

Marturia sa fara frica l-a adus in inchisoare, cel putin odata, unde autoritatile au facut totul sa incerce sa il opreasca in a marturisi mai departe. Dupa eliberarea sa el a continuat sa marturiseasca lucrurile pe care le-a vazut si auzit. Locul sau de adapostire este nesigur. Un birmanez ne-a spus ca acum este in inchisoare, unde foarte multi au fost omorati, iar un alt informatory ne-a spus ca a fost eliberat de curand si ca isi continua misiunea.

Traducerea si adaptarea LIVADARU OTNI-IEDIDA